

Spodbude za nadaljnje učenje

(Gabriele Beitinger in Heinz Mandl, Doba, 1994)

Daniela Brečko

Veliko ljudi še vedno misli, da se je s koncem šolskega obdobja v njihovem življenju učenje za vedno končalo. Ko pa se zavedo, da bodo spet morali poseči po knjigah, se naučiti nekaj novega, ponavadi to povzroči nemalo težav, še posebej, če je od zadnjega učenja minilo veliko časa. Pa ne, da ne bi vedeli, kaj se morajo naučiti, zatakne se pri tem, kako potrebno znanje pridobiti in uporabiti.

Knjiga Spodbude za nadaljnje učenje je zanimiv priročnik, ki nas najprej opozori, da je učenje odraslega drugačno od znanega učenja v šoli in predvsem, da odrasli učenje usmerjajo sami. Vsebina priročnika izhaja iz spoznanja o polovični časovni vrednosti znanja, ki zahteva od vseh nas nepretrgano izobraževanje. Vendar se pri ljudeh velikokrat pojavijo ovire pri sprejemanju novega znanja in zato potrebujejo spodbudo. Odrasli prevečkrat povezujejo učenje s prisilo, zdi se jim utrudljivo in včasih tudi dolgočasno. Avtorja nas skušata osvoboditi vseh negativnih konotacij o učenju, ki smo si jih pridobili, večino žal v šolskih klopek.

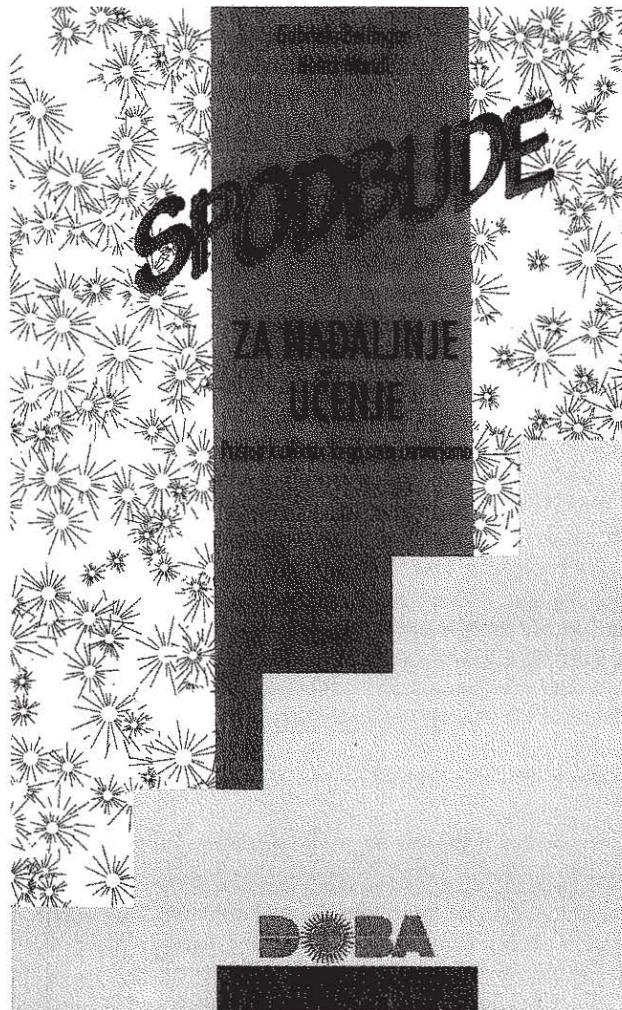
Ko opazujem odrasle pri učenju, se velikokrat sprašujem, ali se Slovenci sploh znamo učiti? Predolgo je bilo namreč vedenje o tem, kako se učiti, dostopno le tistim, ki so poučevali, svoje učence pa so pozabili opremiti z umetnostjo samoučenja.

Prav zato se mi zdi priročnik Spodbude za nadaljnje učenje v prevodu Melani Centrih dobrodošel pripomoček, pisan v preprostem jeziku in tako razumljiv tudi povprečnemu bralcu. Priročnik od začetka do konca prežema pozitivna misel, da je učenje lahko tudi zanimivo in celo zabavno.

V svetu odraslega je najpomembnejše reševanje življenjskih vprašanj in uporabnost pridobljenega znanja v praksi. Prav na tem spoznanju sta avtorja priročnika Gabriele Beitinger in Heinz Mandl zasnovala vsebino, saj nas skozi posamezna poglavja popeljeta zelo ustvarjalno. Spodbujata nas, da ob branju že razmišljamo o svoji osebnosti, o svojih učnih nagnjenjih, motivaciji za učenje in ovirah na poti do postavljenega učnega cilja. Osebnim opazkam je namenjen prostor za zapis, priložena pa je tudi zvočna kasetna.

Priročnik Spodbude za nadaljnje učenje je pravzaprav prva učna snov, ki obravnava nas same, nas uči, kako se učiti in usmerjati učenje v pozitivni smeri do želenega učinka. Odrasli pač moramo prevzeti odgovornost za lastno učenje, kar pomeni, da se moramo znati samostojno učiti. Imamo pa to prednost, da lahko izbiramo. Če smo se v šoli učili pod vodstvom učitelja, imamo zdaj veliko več možnosti. Izbiramo lahko med seminarji, knjigo, učnim krožkom, izobraževanjem na daljavo... Toda izbirati moramo biti zmožni, kar pomeni, da moramo poznati svoje učne navade.

Avtorja namenjata posebno pozornost postavljanju učnih ciljev, kar je pri učenju odraslega zelo pomembno. Od postavitve bližnjih in daljnih ciljev je mnogokrat odvisno, ali jih bomo dosegli ali ne. Odrasli si radi postavimo prezahtevne cilje in na predolgi poti, ki vodijo do njih, velikokrat omagamo. Pametneje si je postaviti bližnje cilje in se, ko jih dosežemo, z novim polemotom napotiti k višjim. Pri učenju se velikokrat zgodi, da nam po-

ide motivacija. Priročnik nam daje zanimive napotke, kako vzdrževati motivacijo na optimalni ravni. Poleg tega nam predstavi tudi nekaj tehnik za boljše pomnjenje, uči nas, kako ravnati s svojim dragocenim časom, vse z namenom in željo, da bi bilo naše učenje uspešno.

Spodbude za nadaljnje učenje je priročnik za samoučenje, ki nam ne ponuja le branja, temveč nas s spoznavanjem samega sebe in lastnih navad že spodbuja k odpravljanju napak in k nadaljnjemu učenju. Priporočam ga vsem, ne le tistim, ki se šele nameravajo začeti učiti, tudi tistim, ki se že učijo in od časa so časa potrebujejo novo spodbudo. Človek v učeči se družbi si pač mora sam zaželeati dobrodošlico pri vstopu v novo deželo znanja, kjer radovednost ni prepovedana in je zabava celo dovoljena.